

« Час читати Василя Стуса»

Василь Стус (1938-1985)

Василь Стус (1938-1985) поет-шістдесятник. Народився 6 січня 1938р. в хліборобській родині в с. Рахнівці на Вінниччині. Після закінчення школи навчався в Донецькому педінституті. Далі вчителював, служив в армії, працював в газеті. У 1959р. у «Літературній газеті» з'явилися перші вірші поета. З 1961р. викладає українську мову та літературу в 23-й Горлівській школі. У 1963р. вступає до аспірантури Інституту літератури ім. Шевченка в Києві. Бере участь у роботі Клубу творчої молоді. За участь у протесті на прем'єрі фільму «Тіні забутих предків» виключили з аспірантури. Відтоді не надрукували жодного рядка. У 1965р. одружився з Валентиною Попелюх, та народився син Дмитро. У 1970р. на похороні Алли Горської звинуватив владу у її вбивстві. У Брюсселі виходить його перша книжка «Зимові дерева». У 1972р. разом з іншими укр. поетам його було заарештовано й засуджено. Ув'язнення відбував у Мордовії. Після завершення основного терміну відправили у заслання. Після повернення відмовився від радянського громадянства. У 1979р. повертається та працює у Києві. У 1980р. знову був засуджений до 10 років ув'язнення та 5 років заслання. 28 серпня 1985р. його відправили у карцер, де він оголосив голодування. У ніч із 3 на 4 вересня 1985р. помер.

З-поміж українських письменників ХХ ст. доля Василя Стуса найбільш схожа на Шевченкову. Обоє переслідувала імперія — відповідно царська та комуністична. Обоє зазнали заслання із забороною на творчу діяльність. В обох життя обірвалося на пів-дорозі (Т. Шевченко помер у 47 літ, В. Стус — у 48). Водночас вони поцінуються не у своїй природній властивості як поети, яскраві творчі постаті, немислимі поза мистецтвом: у народній уяві обоє окреслюються передовсім як борці за зневажені людські права, за зганьблену національну гідність.

З нагоди цієї дати у бібліотеці коледжу діяла виставка-вшанування «Час читати: Василя Стуса», яка познайомила користувачів із найвідомішими зібраннями творів.